

Veseli živ-žav povsod naokrog

Letošnje zimske počitnice so bile dolge, kot že zlepa ne. Menda je prispevalo k temu varčevanje s kurjavo. Kakorkoli že – otroci so sprejeli to odločitev z navdušenjem.

Ob odločitvi o dolžini počitnic pa se zastavlja tudi vprašanje, ali smo storili vse, kar bi lahko, da bi ta prosti čas otroci tudi ustrezno in koristno preživeli, saj vsi starši niso zmogli vzeti dopusta in preživeti počitniških dni na smučiščih ali pa globoko seči v žep in poslati otroke same na drage smučarske tečaje. Nekateri srečneži so se lahko naužili svežega zraka pri sorodnikih kje na deželi, vendar je večina otrok preživela največji del počitnic doma, v Ljubljani. Kako pa je bilo poskrbljeno zanje?

Občinska zveza prijateljev mladine je organizirala dopoldansko varstvo za otroke vseh osnovnih šol iz Centra in sicer v VVZ Ane Zihler; odziv je bil – podobno kot med poletnimi počitnicami, silno skromen. Le 18 otrok je prihajalo v varstvo, čeprav je bil pripravljen zanje pester program.

Zveza telesnokulturnih organizacij v Centru je poskrbela predvsem za številne smučarske tečaje; TVD Partizan Narodni dom je priredil tečaj v Mojstrani, planinsko društvo Drago Bregr na Komni, smučarski klub Olimpija, Akademik in Smučar pa tečaje, na katere so se vozili vsak dan na Zatrnik, Koblo in na Kravec. Pripravili so tudi smučarske tečaje v Ljubljani, ki pa so na žalost odpadli zaradi pomanjkanja snega.

Občinske zveze telesnokulturnih organizacij v Ljubljani so poskrbele tudi za brezplačno drsanje in plavanje v hali Tivoli, pa tudi lutkovne predstave v Mostah so bile med počitnicami brezplačne.

Verjetno smo še kaj pozabili naštet, pa to niti ni bil naš namen. Za bolj poglobljeno oceno je še prezgodaj. Bolj nas je zanimalo, kaj pravijo o preživljanju počitnic otroci sami, zato smo se najprej napotili v VVZ Ane Zihler in jih povprašali, kako jim je všeč v dopoldanskem varstvu. Takole so nam povedali:

Bojan Furlani, 4. b. razred OŠ dr. Jožeta Potrča:

»Ni posebno težko vstati, ko grem zjutraj v varstvo. Sem pridem med sedmo in

pol osmo, v šolo moram pa ponavadi prej.«

»Kaj pa ti je tu všeč?«

»Igramo se, hodimo v knjižnico Pionirski dom, rišemo...«

»Kaj pa počneš doma, po varstvu?«

»Rad berem, pa matematične naloge rad rešujem.«

»Si raje v varstvu ali bi bil raje doma?«

»Tisti, ki so doma in nimajo bratov, se dolgočasijo. Jaz ne bom do konca počitnic v varstvu, ampak grem s sosedo za en teden v Kočevje.«

Andrej Likar, 5. c OŠ Marjan Novak-Janez. »Doma nimam kaj početi in ker sem se že v šoli navdušil za modelarstvo, sem prišel sem. Doma se sicer preganjam s prijatelji ali kaj malega berem, smučam pa ne, ker ne znam.«

Brigita Vanguš, 3. a razred OŠ Ledina:

»Prvi teden v varstvu mi je bil najbolj všeč. Šli smo v kino (predstava v Pionirskem domu), lahko smo plesali, se lovili in se imeli krasno. Doma bi mi bilo dolgčas, saj se lahko igram samo z bratom, tu pa sem dobila nove prijateljice.«

Okoli otrok, s katerimi sem se pogovarjal, se gnetjejo še drugi in vsak bi rad kaj povedal, tudi tako, da se preglasijo. Kljub temu sem lahko razbral, da so »tovariši« boljši od »tovarišic«, ker jim dovolijo več svobode, pa da gredo premalo ven na sprehode in da se ne smejo loviti in sploh razgrajati, ker je vse skupaj preveč podobno šoli, kot pa počitnicam.

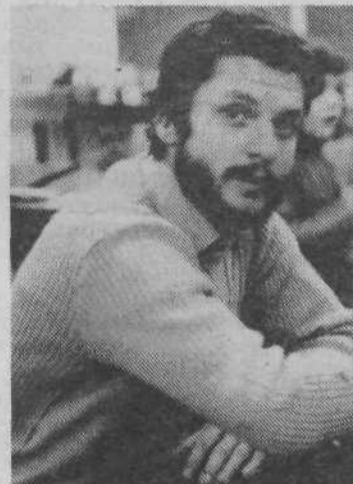

Gordana Merdanovič, 2. c razred OŠ Toneta Čufarja:

»Všeč mi je v varstvu. Tu dobiš veliko prijateljic. Dve imam iz naše šole, dve pa iz drugih. Boljše je kot doma. Še raje pa bi bila pri stari mami v Avstriji.«

»Doma pa nisva zato, da ne bi kaj ušpicila!« vzklikne njen brat Zlatko. Gordana nadaljuje:

»Igramo se razne igrice, plešemo, všeč pa mi je tudi, ko se s prijateljicami plazimo pod mizami in z vrstico zvežemo vsem noge.«

»Malce sem poklepetal še z **Igorjem Cvetkom**, njihovim »tovarišem«, sicer pa učiteljem iz Ledine.

»Ne bi mogel reči kaj več o počitniškem varstvu, ker se učitelji izmenjujemo vsaka dva dneva. Res da je 18 otrok razmeroma malo, toda mnogi niso z veseljem sprejeli počitniškega varstva. Kot sem slišal, so se nekateri upirali, eden pa je celo jokal. Žal pa se starši ne zanimajo posebno za usodo svojih otrok in kolikor vem, še nihče ni prišel povprašat, kako je z njegovimi v počitniškem varstvu. Nam, učiteljem ni posebno težko in nam skoraj prehitro mine. Danes gremo na primer na razstavo ptic.«

Napotili smo se v Pionirsko knjižnico. Bila je pusta in sama, osebe nekje »poskrbito«, obiskovalca pa nobenega. Res, da je bilo še zgodaj dopoldne, toda kakšnega ranega knjižnega »moljčka« sem si vseeno obetal srečati. Pa ni bilo nič. Samo neka mati je prišla vrniti čtivo za svojega nadobudneža, pa še ta ni bila razpoložena za pogovor. Tudi tovarišica v izposoji ni bila posebno zgovorna; povedala je le, da je bil naval v knjižnico tik pred počitnicami, zdaj pa ga ni več.

Zato pa je bilo toliko bolj živahno v Mladinskem tehničnem centru na Rimski ulici, kjer je Mestna zveza za tehnično kulturo za učence od petega do osmega razreda pripravila od 18. januarja dalje nekaj tridnevni tečajev raketarstva. Tečaje vodi Roman Zupančič z dvema honorarnima sodelavcema. Za začetne tečaje predznanje ni bilo potrebno, med tečajem pa je vsak tečajnik izdelal po en ličen primerek rakete. Povprašali smo nekaj mladih, v tej skupini jih je bilo samo osem, zakaj so prišli na tečaj.

Miran Gosak, 4. d OŠ Trnovo. »Jaz sem v Centru že starejši član in ponavadi pomagam začetnikom v tečajih. Sicer se ukvarjam z modelarstvom oziroma raketarstvom v klubu V. M. Komarov, delam pa tudi letala. V šoli je za tako dejavnost premalo časa in tudi možnosti ni.«

Zimski bazen v Tivoliju je bil med počitnicami odprt za šolsko mladino. Z enim od obiskovalcev sem se pogovoril kar pred kopalščem.

Marinka Krunič, 1. letnik srednje oblikovne šole. »Danes ne bom drsala, ker sem posodila drsalke prijateljici, a sem vseeno prišla zaradi družbe. Sicer drsam vsak dan. Popoldan malce berem kaj lažjega, na primer Konzalika, velikokrat pa jo mahnem v disko Medno.«

Tako, to je bilo nekaj mnenj mladih o njihovih počitnicah, ki jih preživljajo v Ljubljani. Staršev o tem nisem povprašal, ker jih po krajih, kjer so mladi, sploh ni videti.

Nihče od mladih ne pogoša posebno šole, tudi nad smučanjem ne tožijo in se kar dobro znajdejo v danih razmerah.

Na drsališču je bila sogovornica **Leonida Ulan** iz 2. letnika Upravno administrativne šole. »Večkrat zahajam sem, malo zaradi drsanja, predvsem pa zaradi družbe. Dobivamo se tu, pa tudi v mestu na kavici in klepetu ali pa gremo kdaj pa kdaj v kino. Kar mi ostane časa, malce pomagam doma, malo tudi berem, zdaj na primer Dekameron.«

Sabina Mrvar, 2. c razred OŠ F. R. Stane. »Želela sem drsati in tako so me na začetku zime starši vpisali na tečaj. Sedaj se je že končal, zato hodim na rekreacijsko drsanje. Počitnice hitro minevajo. Doma se igram s sestrico.«

Blaž Babnik, 3. d. OŠ Richard Jakopič. »Med počitnicami se velikokrat sankam na Šišenskem hribu, za modelarstvo pa me je navdušil prijatelj, ki je tudi tu.«

Miha Čarni, 6. b razred OŠ Prežihovega Voranca. »Sem prihajam skoraj vsak drugi dan. Po dve uri se kopam, potem pa domov. S prijatelji včasih igramo hokej, pa berem veliko, trenutno 'Dnevnik Ane Frank'.«